

NAPAMIĘTAĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (5), się (1).

Wszystkie a jasne.

inf napamiętać się (1). \diamond *fut* 3 sg napamięta się (1). \diamond 3 sg *m* by się napamiętał (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Pf od „pamiętać” ‘zachowywać w pamięci, nie zapominać’ z formantem *na-* + *się* oznaczającym nadmierność; tu z odcieniem niemożliwości pełnej realizacji (6) :

Fraza: »kto się napamięta (*a. może napamiętać*) [czego]« (6): Kłade ktemo [!] wślytky śprawy Com czynił yako Człek prawy Suchoty/ od pułczy/ poſty Y te yne drobne chłofy Com tam czynił za Ziwota Abých tu wśledł kłopoty A kto fię ych napamięta Zwłacza kto fię tem niepeta *RejKup* aa8; A kto fie może nápamiętać dziwnych wymyſłow onych. *RejPos* 243; ktoby fie nápamiętał onych ſproſnych á ſmierdzących plaſtrow/ kthoremichmy zágoić á vleczyć chcieli ten wrzód iádowity náſz *RejPos* 327, 225v; *RejZwierc* 58, 111v.

Szereg: »naliczyć się a napamiętać« (1): Tákże teſz owy rozliczne petlice/ ſtrzuki/ knáfle wymyſlne/ dziwne ſznury á v nich kutały/ á kthoby fie tego náliczył á nápamiętał. *RejZwierc* 58.

Formacje współrdzenne cf PAMIĘTAĆ.

TK